

עת"א 18658/02/18 - מרדכי גרוסמן נגד הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש מרכז, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עת"א 18658-02-18 גרוסמן נ' הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש מרכז ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת מיכל ברנט
העותר	מרדכי גרוסמן
נגד	
המשיבים	1. הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש מרכז 2. מדינת ישראל

החלטה

1. לפני עתירה בנוגע למניין יתרת ימי עבודות השירות שעל העותר לבצע.

2. לטענת העותר, נגזרו עליו 5 חודשי עבודות שירות, אשר נמנים על ידי הממונה על עבודות השירות כ-107 ימי עבודה. לטענתו החל בריצוי העבודות במע"ש ראשל"צ ביום 30.7.17 כאשר שעות העבודה היו 8:00 עד 15:30.

מכיוון שהעותר גרוש ועל פי הסדרי הראיה שני ילדיו הקטנים (בני 8 ו-14) נמצאים עמו בביתו שברחובות בימים שני ורביעי, הרי שבימים שלישי וחמישי בבוקר העותר מביא את ילדיו מרחובות לבית הספר בפתח תקווה ונאלץ להגיע למקום עבודות השירות באיחור של 15-30 דקות. כשפנה למפקחת על עבודות השירות בבקשה לאשר לו את האיחור סרבה המפקחת והפנתה את העותר לבית המשפט שגזר עליו את עבודות השירות. בית המשפט סרב להתערב וקבע כי מדובר בסמכות הממונה על עבודות השירות. העותר פנה שוב למפקחת ונענה בשלילה. יתר על כן, עבודתו הופסקה מספר פעמים על ידי המפקחת בגין האיחורים כמפורט להלן:

א. ביום 15.11.17 הגיע למקום העבודה והמפקחת דרשה שיעזוב את המקום.

ב. ביום 21.11.17 הגיע למקום העבודה והמפקחת דרשה שיעזוב את המקום.

ג. ביום 29.11.17 הפסיקה המפקחת את עבודתו של העותר ליומיים עקב האיחורים ולאחר מכן החזירה אותו לעבודה.

ד. ביום 11.12.17 הפסיקה המפקחת את עבודתו של העותר ל-6 ימים עקב האיחורים ולאחר מכן החזירה אותו לעבודה.

3. לטענת העותר, סירובה של המפקחת לאשר את האיחורים הנ"ל על אף שביקש להשלים את 6 שעות העבודה היה לא סביר בנסיבות העניין. עוד נטען, כי הפסקת עבודתו נערכה באופן שרירותי וללא סמכות.

4. ביום 3.1.18 הודיעה לו המפקחת כי עקב האיחורים היא מפסיקה את עבודתו במע"ש ומעבירה אותו לשיבת הסדר בראשל"צ שם מתחילה העבודה בשעה 09:00. העותר ביקש לברר עם המפקחת שלא מצויים בישיבה ילדים המכירים את ילדיו, ועל כן התייצב ביום 4.1.18 בשעה 8 במשרדה, אולם לא ניתן לו להיפגש עמה ולאחר מספר שעות הודיעו לו שהפגישה תתקיים בשבוע שלאחר מכן. העותר ביקש להמשיך לעבוד בזמן זה במע"ש ראשל"צ אולם הדבר לא אושר לו והוא נאלץ להפסיד שבוע עבודה נוסף.

ביום 11.1.18 אכן הגיע העותר לפגישה עם הממונה, נמסר לו שאין במקום תלמידים המכירים את ילדיו, ועל כן החל לעבוד במקום החדש כנדרש.

5. לטענת העותר, ביום 18.2.18 הוא עתיד לסיים את עבודות השירות, בניגוד לעמדת הממונה על עבודות השירות, ולפיה נותרו לו 34 ימי עבודות שירות נוספים לריצוי.

טענות ב"כ המשיבה

6. לטענת המשיבה, יתרת ימי עבודות שירות שנותרו לריצוי הן 34 ימים. נטען כי אין למפקחת סמכות להורות להפסיק עבודה כ"עונש", כי נערכו לעותר 4 שיחות ברור אולם העותר המשיך להפר את הכללים באופן סדרתי.

סמכותו העניינית של בית המשפט

7. בטרם בחינת הטענות לגופן, ביקש בית משפט זה את עמדת הצדדים בנוגע למקור סמכותו לדון בעתירה, מאחר ועל פי סעיף 51ט(ד) לחוק העונשין, עתירת עובד שירות לבית המשפט המחוזי תוגש ביחס להחלטה של נציב בתי הסוהר או קצין שהוסמך לכך על ידו על הפסקה מנהלית של עבודות השירות, החלטה שלא נתקבלה במקרה דנן.

הצדדים הסכימו כי העתירה שלפני הוגשה במסגרת "עתירת אסיר" על פי סעיף 62א לפקודת בתי הסוהר, אף על אף שהגדרת "אסיר" בפקודת בתי הסוהר מכוונת למי שנתון כדין במשמורת בית הסוהר, זאת מהטעם שעובד שירות הוא במעמד אסיר, אשר מתקבלת בעניינו פקודת מאסר בעבודות שירות, הוא מקבל מספר אסיר בבית הסוהר, וימי העבודה אותם הוא מבצע נספרים כימי מאסר.

לצורך כך עיינתי בנוהל 03-1002 של שירות בתי הסוהר, חטיבת כליאה, נוהלי הממונה על עבודות שירות, ששמו "אופן חישוב תקופת מאסר של עובד שירות".

על פי נוהל זה, אכן חישוב תקופת המאסר שהוטל על עובד שירות מתבצע עם קבלת פקודת נשיאת מאסר בעבודות שירות או גזר הדין במשרדי עבודות שירות, וכן במקרים נוספים.

בנסיבות אלה מצאתי כי קיימת לבית משפט זה סמכות לדון בחישוב יתרת ימי מאסרו של העותר, במסגרת עתירת אסיר מכוח סעיף 62א לפקודת בתי הסוהר.

ומכאן לגופו של עניין.

8. על פי סעיף 4.2.2. לנוהל, משהתחיל עובד השירות בעבודתו, יזין המפקח את נתוני הנוכחות וההיעדרות בתדירות הקבועה בנוהל 03-1004 נוכחות או היעדרות עובד שירות, וזאת לצורך הפקת נתון מדויק של יתרת המאסר, המורכבת מימי עבודה וימי היעדרות מאושרים (שבתון וחג). כן מובהר, כי במקום של ימי היעדרות (נטו) יש להוסיף את החלק היחסי של ימי ההיעדרות המאושרים (ברוטו).

על פי נוהל 03-1004 "נוכחות או היעדרות עובד שירות", ימי העבודה השבועית הם חמישה ימי עבודה בשבוע, ושני ימי מנוחה, 8.5 שעות עבודה ביום אך לא פחות מ-6 שעות.

על פי סעיף 3.5.4 עובד שעבד פחות ממכסת השעות הנדרשות ולא קיבל אישור מהמפקח, לא ייחשב יום זה כיום ריצוי.

היה וקיבל אישור מהמפקח - ייחשב היום כריצוי חלקי והעובד יידרש להשלים את שעות ההיעדרות.

בסעיף 3.5.6 נקבע כי איחור של עד 10 דקות לא ייחשב כהפרת תנאי ריצוי אך יש להשלים את האיחור באותו היום או בתום תקופת הריצוי המקורית. בסעיף 3.5.7 נקבע כי איחור של מעל 10 דקות ללא אישור המפקח ייחשב כהפרת תנאי ריצוי.

9. על העותר הוטל לרצות 5 חודשי עבודות שירות מיום 30.3.17.

בפועל החל העותר לבצע את עונשו ביום 27.7.17.

על פי אישור על ביצוע עבודות שירות של המפקחת על עבודות השירות מיום 27.7.17 על העותר לבצע 106 ימים נטו, ו-153 ימים ברוטו, החל מיום 27.7.17 ועד יום 26.12.17.

מבדיקת הממונה על ע"ש עולה כי לעותר האיחורים הבאים:

א. 6.8.17 - איחור של 57 דקות

ב. 8.8 - איחור של 46 דקות

ג. 12.9 - איחור של 50 דקות

ד. 26.9 - איחור של 69 דקות

ה. 2.11 - איחור של 64 דקות

ו. 21.11 - איחור של 39 דקות.

ז. 7.12 - איחור של 32 דקות.

נטען, כי על אף שהוצע לעותר לשנות את עבודתו ולשבצו למקום בו יחל בשעה 09:00 הוא סרב וביקש שלא להעבירו אלא להשאירו בעבודתו הנוכחית ואף התחייב להקפיד ולהגיע בזמן.

10. מעיון בטופס שיחת בירור עם עובד השירות מיום 30.11.17 עולה כי העותר הוזהר שלא לאחר מבלי לקבל את אישור הרכז. על אף האמור המשיך העותר באיחורים. גם ביום 3.1.18 נערכה שיחה דומה, ובה העותר הפנה לכך שבקשתו לאשר חריגה בשעות הבוקר נדחתה.

11. כן נטען כי במועדים נוספים נעדר העותר כליל ממקום העבודה ללא אישור.

12. מתדפיס נוכחות לעובד לחודש נובמבר עולה כי העותר נעדר גם בימים 1.11, 6-8.11 (העותר טוען שהיה חולה), ביום 21.11 הגיע ולאחר חצי שעה עזב את המקום, וביום 30.11 נעדר. העותר טוען כי בימים אלה הורתה לו המפקחת לעזוב את העבודה. ב"כ המשיבה מצידה שוללת טענות אלה.

13. גם בחודש דצמבר 2017 טען העותר ל-2 ימי מחלה ו-6 ימי הפסקת עבודה, וכך גם בחודש ינואר למשך שבוע (4 בינואר עד 11 בינואר).

14. מקום שהעותר עשה דין לעצמו והמשיך - אף לאחר מספר שיחות בירור - לאחר להגיע למקום עבודת השירות אף שבקשותיו לאשר לו זאת נדחו, אין לו להלין אלא על עצמו. על העותר להשלים שעות חסר אלה על פי חישוב הממונה על עבודות השירות.

15. מקום שברשות העותר אישורים אודות היעדרות מטעמים רפואיים, והוא הפנה את האישורים במועד על פי הנהלים לממונה על עבודות השירות, הרי שההיעדרות מאושרת אולם אינה נמנית במסגרת תקופת ימי העבודה, ועליו להשלים ימי עבודה אלה על פי חישוב הממונה על עבודות השירות.

16. אשר למועדים בהם טוען העותר כי הגיע ונמסר לו על ידי המפקחת לעזוב את המקום, המפקחת שוללת זאת, ועל כן יש למנות מועדים אלה כימי היעדרות, ועל העותר להשלים על פי חישוב הממונה על עבודות השירות.

17. אשר לשבוע ימים בחודש ינואר, בו לטענתו נמסר לו על ידי המפקחת לא להתייצב לעבודה, הרי שאין מחלוקת שלא בוצעה בפועל עבודה ועל כן אין למנות ימים אלה במסגרת ימי העבודה ועל העותר להשלימם על פי חישוב הממונה על עבודות השירות.

בשים לב לאמור, אני מוצאת לדחות את העתירה על כל חלקיה.

ניתנה היום, ג' אדר תשע"ח, 18 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.